

Psykolog

Klager

Oslo, 15.06.2020

FER-sak: 26/20K

FAGETISK KLAGESAK – KONKLUSJON UTEN REDEGJØRELSE

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 29.04.20 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 12.06.20.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klager formidler at psykologen har vært oppnevnt som sakkyndig i foreldretvist etter Barnelovens § 61 nr. 3, hvor klager har vært part som far til et barn. Klagen gjelder rapporten psykologen har utarbeidet i denne sammenhengen (datert 1. desember 2014, vedlagt klagen). **Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.**

SAKSGANG:

29.04.20 FER mottok brev fra klager med klage på psykologen, datert 10.03.20

12.06.20 FER vurderte henvendelsen i møte.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON:

FER oppsummerer klagen i følgende punkter:

- 1) Klager mener at psykologens rapport preges av bias mot klager. Det er ifølge klager ingen sammenheng mellom psykologens egne konklusjoner og hans observasjonsgrunnlag. Klager mener at psykologen heller ikke har kvalitetssikret innhentede opplysninger.
- 2) Klager mener psykologens rapport tillegger klager personlighetsforstyrrelse og skjulte holdninger. Klager mener at psykologens tolkning av resultater fra testen MMPI-2 er feilaktig og at dette også påvirket innholdet i rapporten i klagers disfavør. Klager har opplevd psykologens feilaktige (slik klager opplever det) bruk av testresultatene som en stor personlig belastning på flere plan. Klager er også kritisk til at psykologen har makulert svarene slik at resultatene ikke kan ettergås.
- 3) Klager mener psykologens rapport tillegger tredjepart (klagers mor) personlighetsforstyrrelser og skjulte holdninger. Klager mener at psykologens rapport inneholder krenkende omtale av og usanne påstander om samme tredjepart som klager og tredjepart ikke har fått vite om eller gitt muligheten til å kontradiktere.

4) Klager mener at psykologens undersøkelser ikke bidro til å avdekke de reelle problemene i saken, og at dette har hatt konsekvenser for barnets fungering i dag. Klager fremholder også at barnet, som en konsekvens av psykologens rapport, har blitt avskåret fra kontakt med sin far og fars familie.

5) Klager er kritisk til at psykologen, i sin vurdering av mors egnethet, ikke har vektlagt det klager opplever er viktige faktorer i mors fortid.

6) Klager omtaler flere eksempler fra psykologens rapport der klager mener psykologen beskriver og til dels konkluderer på bakgrunn av motstridende informasjon. Eksemplene gjelder klagers påståtte vold mot mor og barn i saken, om mor har oppsøkt familievernkontor eller ikke og om klager har brutt seg inn hos barnets mormor eller ikke.

7) Klager mener psykologens vurdering av klagers benekting av vold som en forsvarsmekanisme, og dermed en indirekte bekreftelse av vold, har gjort det umulig for klager å forsvare seg mot de samme anklagene om vold. Klager har opplevd sterkt press fra psykologen om å innrømme vold, også som en forutsetning for å få treffe barnet.

8) Klager hevder at psykologen senere har endret mening om klagers påståtte voldsutøvelse samt mors troverdighet, uten at dette har fått konsekvenser for innholdet i den opprinnelige rapporten.

9) Klager hevder at psykologen har kommet med subjektive og ubegrunnede utsagn om klagers humor, som har påvirket dommers vurdering i den aktuelle saken. Klager mener psykologen har innhentet opplysninger om klagers seksuelle fungering og gjengitt disse i en rapport som skal leses av andre uten at opplysningene har hatt betydning for vurderingene i rapporten. Klager har opplevd dette som respektløst og sjikanerende.

10) Klager mener psykologen viser manglende respekt for barnevernets vurderinger.

11) Klager mener at psykologen har innhentet irrelevante opplysninger fra arbeidsgiver om en lovovertrедelse og brukt disse som støtte for sine vurderinger. Klager visste i en lengre periode ikke hva opplysningene handlet om, og opplevde dette som en stor belastning, også i sin arbeidssituasjon.

12) Klager mener psykologen har brutt taushetsplikten ved å dele disse opplysningene i et eget brev til partene i den aktuelle foreldretvisten.

13) Klager etterspør psykologens begrunnelse for hvorfor innhentede meldinger mellom partene i saken (barnets mor og far) delvis ble tatt til inntekt for vurderingene og delvis ble vurdert som irrelevante for vurderingene psykologen gjorde.

14) Klager stiller spørsmål ved hvorfor psykologen i sin rapport ikke vurderte andre årsaker til anfalls-lignende episoder hos barnet enn som et uttrykk for retraumatisering etter samvær med far.

15) Klager mener en av komparentene (barnets farfar) er feilsitert i psykologens rapport. Klager er kritisk til psykologens transkripsjon og bruk av fremlagte lydopptak i rapporten. Klager mener lydopptakene er unøyaktig transkribert og feiltolket av psykologen, og dermed ikke kan tas til inntekt for psykologens vurderinger.

16) Klager mener psykologen beskriver ham som skyldig i en politisak som er henlagt etter bevisets stilling.

FER hverken skal eller kan gjennomgå utredninger med tanke på å vurdere faglig holdbarhet, eller beslutte hvorvidt en rapport skal kjennes ugyldig eller ikke. FER sitt mandat er å bidra til

en vurdering av hvorvidt aktuell psykolog har gjennomført et arbeid som tilfredsstillende kravene i de etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP). FER tar således ikke stilling til riktigheten av rapportens konklusjoner eller de rettslige vedtakene i saken.

FER har lest gjennom den sakkyndige rapporten, og finner ikke at psykologen i sin vurdering fremstår som ubalansert eller at det forekommer uttalelser som gir brudd på EPNP. FER har forståelse for at faglige vurderinger og uttalelser i den sakkyndige rapporten likevel vil kunne oppleves som krenkende og belastende for de involverte partene.

Slik FER vurderer det kunne psykologen med fordel ha referert informasjon som det var rimelig å anta at klager ville oppleve som særlig sensitiv på en mer generell og oppsummerende måte. Dette handler ikke nødvendigvis om innholdet i utredningen, men å framstille innholdet på en måte som i minst mulig grad skaper unødige misforståelser eller belastning for klager.

Sakkyndigrapporten ble utformet for behandling i en rettslig ramme. Det er opp til oppdragsgiveren (tingretten), og til partene å vurdere hvilken vekt rapporten skal få for videre beslutninger, samt å etterspørre utdypinger i de muntlige forhandlingene ved eventuelle mangler i den skriftlige rapporten. FER forutsetter således at partene har blitt gitt likeverdige muligheter til å belyse sin versjon, både å fremsette eget syn, bestride motpartens syn i retten. evt. fremme kritikk av eventuelle svakheter i rapporter, og til å balansere inntrykket som er grunnlag for rettens beslutning.

Når det gjelder punkt 2 i FERs oppsummering, som omhandler makulering av klagers svar på testen MMPI-2, vurderes dette som i tråd med god praksis for psykologer så lenge testresultatene og en utfyllende rapport om disse foreligger.

Når det gjelder punkt 12 i FERs oppsummering vises det til at psykologen som sakkyndig ikke har taushetsplikt overfor oppdragsgiver (retten) eller partene i saken med henblikk på innhentet informasjon.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager har FER gjort følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Maria Løvvik Norheim, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER
Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Håkon Kongsrud Skard